

Ferrerroles

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Entre la riera de Marganell i el serrat de la Beguda
Alçada: 256

Coordenades:

Latitud: 41.65209
Longitud: 1.82757
UTM Est (X): 402374
UTM Nord (Y): 4611813

Classificació

Número de fitxa 08053 - 91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Reformada
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000303400DG01A0001AK
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dl., 01/05/2017 - 02:00

Descripció

Masia ubicada en un lleuger altiplà a la riba esquerra de la riera de Marganell, prop de les cases del Putxet i camí del serrat de la Beguda. Ha estat reformada modernament repicant les parets i eliminant tots els arremolinats característics de l'arquitectura tradicional. El volum original ha estat ampliat amb nous cossos adossats amb el pas del temps.

Sembla que el cos principal és de planta rectangular i consta de planta baixa i dos pisos, amb la coberta de teules a dues aigües i el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia. Davant la façana, una reforma de 1798 hi ha afegit un cos adossat creant una nova façana, amb una galeria de tres arcs escarsers amb dues columnes d'una sola peça amb caps esculpits. A la dovella central del portal es va gravar la data de construcció.

La casa conserva tres tines circulars amb les corresponents boixes, el celler i el forn de pa.

Història

L'heretat de la masia de Ferrerolles és una propietat del terme municipal de Castellbell i el Vilar que, originalment, tenia una de les seves parts, el mas Ferrerolles Superior o de Dalt, que formava part de la jurisdicció dels abats del monestir de Santa Cecília de Montserrat, encara que els seus propietaris pagaven un certs censos als castlans del castell de Castellbell i el Vilar. Segons el capbreu de les propietats d'aquell monestir redactat el 16 de maig de 1259, el mas Ferrerolles donava un cens d'un parell de gallines i de dues quarteres de blat, a més de la tasca, mitja dècima, el servei de treball i els jornals com els altres masos, que eren una podada, una cavada, dos traguins, una jova, una batuda i una femada.

La primera persona que surt documentada amb aquest cognom és la senyora Elisenda de Ferrerolles, veïna de Santa Cecília de Montserrat, la qual tenia un deute de quaranta-cinc sous pel preu d'una vaca amb Berenguer Raquez. El 21 de maig de 1284 es va comprometre a pagar-li cinc sous per la propera festa de santa Maria d'agost, setze sous en la propera fira de Mojà i la resta del deute per Nadal, obligant especialment una vaca, un bou de pèl negre i una vintena d'animals del seu ramat. Miquel de Sala i Guillem Llopart, llauradors de Castellbell, van ser els seus avaladors.

Amb data del 23 de novembre de 1374 el rei Pere escrigué al veguer de Manresa Janfred de Lavinera dient-li que el conseller reial Jaume Desfar, en nom del seu fill Jaumot Desfar, senyor de Castellbell, s'havia avingut a acceptar la demanda de l'abat de Santa Cecília de Montserrat quan es queixà que en el fogatge de les Corts de Cervera s'haguessin inclòs, entre els 44 focs dependents del castell de Castellbell, dos masos que eren seus. Es refereixen al mas anomenat Calcina del Bosc i al mas de les Ferrerolles Sobiranes.

L'any 1573 el propietari era Tomàs Playà i l'any 1597 ho era Jaume Playà, que va dictar el seu testament a Jaume Mata, rector i notari de Castellbell, el 6 de febrer de 1604, nomenant hereu el seu fill Jaume Playà el qual, trenta anys més tard, concretament l'any 1634, contava com a propietari dels masos Playà i Ferrerolles. El va succeir el seu fill Valentí Playà, casat amb Margarida, i a aquests els succeí el seu fill Francesc Playà, que constava com a propietari l'any 1670. L'esmentat Francesc morí sense fer testament i la propietat dels masos passà a mans del seu fill Valentí Playà i, després, al fill d'aquest, també dit Valentí.

Bibliografia

FRONTERA, Genís i DEVANT, Jèssica (2004). Castellbell i el Vilar. Història i memòria gràfica. Castrellbell i el Vilar: El Brogit.

VALLS i PUEYO, Joan. El mas Ferrerolles. Inèdit.

<http://toponimsdecastellbell.blogspot.com.es/2015/07/ferrerolles-vell.ht...>

